

tia tradetur contra possessorem, l. 14. in fine tit. 13. part. 5. Trentacinq. d. resol. 17. num. 52. ubi alii, Carleval. ubi proximè, qui litigiosi vitium intervenire opinatur. Quod limitatur si res distrahitur, ut aliis creditoribus satisfiat, & constet de numeratione pretii; tunc enim empator vexari nequibit ullo modo. Greg. Lop. in d. l. 14. gloss. ult. Amar. variar. resol. 94. concl. 18. ubi de pignore judiciali.

Vers. Illud verò libenter addiderim.

46 Tertius possessor, in quem exequatio fiat, quia in fraudu judicii rem conscius litis comparavit; appellare permititur intra tempus, quo posset superatus. Lancell. de attent. part. 2. cap. 12. ampliat. 14. num. 20. Scacc. sup. quest. 17. limit. 6. memb. 4. num. 92. vers. Ampliat. secundo, ubi quod haec appellatio non impedit exequitionem, quod displaceat, nam si appellatum fuerit infra terminum præscriptum ad provocandum victo à sententia, hæc exequi nequibit adversus tertium, sicut nec contra principalem, quamdiu appellabilis existit, cum adhuc exequibilis non existat, atque ita provocante tertio possessore, impeditur judicati exequio donec secunda instantia terminetur.

Ad Num. 8.

47 Hucusque de tertio, cui ex natura causa res inter alios acta etiam litis ignaro præjudicat: modò agendum de illis, quibus scientibus tantum nocere inter alios lata sententia: his velut ceteris, quorum interest, appellatio permittitur intra decem, seu quinque dies, vel alium legitimum tempus lege præfinitum, à quo sententia notitiam habuerunt, secundum prænotata supra, numero 2. & 6. cum seqq. Scacc. ubi proximè, vers. Declara ulterius, Cancer. d. cap. 16. num. 58.

48 Illud observari oportet, tunc officere sententiam scienti, qui poterat causam assumere, repulso litigante, quando hic nomine proprio causam tuerit. Aliud juris erit, si litiget nomine ejus tertii, ad quem causa defensio principaliter spectabat; tunc siquidem illi tertio res judicata non nocebit, et si litem geri non ignoret, nisi ipse mandaverit, aut presens statut in judicio de jure suo per alium disceptari, quia mandasse intelligitur. Salgad. de reg. protet. part. 4. cap. 8. num. 272. Cancer. sup. part. 2. cap. 16. num. 5.

Ibi: Quid autem ubi condemnatus.

49 Præmissum est sup. num. 14. non audiari, qui tertio intendit in eadem causa provocare contra tres conformes sententias, ut præter ibi laudatos tradit Guazz. de defens. reor. defens. 36. cap. 30. in fin. &c defens. 37. cap. 1. per totum. Illa prohibito impedit appellantibus aditum etiam quoad devolutivum effectum. Scaccia sup. d. q. 17. lim. 1. num. 13.

50 Regulariter tertio pro suo interesse appellare conceditur, etiam si principalis prohibetur. Scacc. de quest. 17. limit. 6. memb. 4. num.

num. 47. quod multiplicita limitat ex numero 89. & inter cæteras limitationes hujus meminit, ut scilicet tertius non audiatur post binam sententiam conformem, si ante conclusum in causa tertiae instantiae litis notitiam obtinuit; nam si postea scientiam litis acquisierit, ei non obest quod inter alios astum est, cum nec consenserit, ut de jure suo controverteretur per litigantem, nec tenetur assumere causam in statu, quo existat. Scacc. num. 99. cum seqq. Cancer. num. 94. & 95. Lancell. sup. part. 2. cap. 12. ampliat. 14. numero 22. Trentacinq. variar. libro 2. titul. de appellat. resol. 16. num. 15. & 16. Aliud videatur dicendum in tertio, cui inscio nocet sententia, cum teneatur causam proseguiri in statu, quo est respectu principalis, ut prælaudati sentiunt.

Ibi: His non temere præmissis.

Qui ante tertiam sententiam in præmisso casu, etiam post conclusum in causa agnoscit de jure suo per alium litigari, debet protestari, nec ex ultima sententia sibi præjudicium generetur, alioquin tertio appellans non erit audiendus: cui consentit etiam subditus Scaccia num. 10. in fin. Mihi quidem omissione protestationis sufficiens non videtur, ut tantum præjudicium producat tacenti, ex adnotatis supra, num. 28. maximè cum jam progressum ad ulteriora, conclusione facta, impedit non valeat.

Ad Num. 9.

Quando conseruantur tres sententiae conformes, tradiderunt latè Salgad. de Reg. protet. part. 3. cap. 16. Guazz. de defens. reor. defens. 37. cap. 1. Scacc. d. quest. 17. limit. 1. à num. 20. In dubiis declarandum; non esse sententias conformes, ut appellatio locus fiat, observat Scacc. num. 18. & super declaratione licet appellare. Scacc. num. 49.

Deeisio Clemeotinae 1. de re judic. cavet ne impeditur exequio trium sententiarum conformium, et si nullitate opponatur: ubi Aug. Barbosa in collect. Interpretes ejus congerit, & limitationes recenset. Non tamen tollitur facultas dicendi de nullitate, non retardata exequitione. Scacc. num. 59. & 61. Aliud in appellatio contingit, quæ nec post exequitionem ad effectum devolutivum admittitur, ut prænotatur supra, num. 48. Ratio discriminis in obscurio non est, etenim per appellacionem cognoscitur de justificatione sententiae, que ita præsumitur ex conformitate triplicis decisionis, ut tertia provocatio ut clausula, ac frivola rejiciatur. Scacc. num. 14. vers. Secus est: at cum agitur de nullitate, judex non cognoscit de justitia sententiae, sed de validitate, ac substantialibus judicii requisitis, Scacc. num. 56.

Eadem Pontificia constitutio restringitur, ne procedat quoad tertium qui poterit opponenere nullitate impedire exequitionem trium sententiarum. Scacc. d. limitat. 6. memb. 4. num. 66. Anton. Gabr. commun. opinion. tit. de exequi. rei judic. conclus. 1. numero 19. 20. Cancer. variar. part. 2. cap. 16. à numero 85. Mich.

Mich. Grass. tom. 2. comm. opinion. lib. 7. tit. 16. num. 115. vers. Secunda limita, Barbosa collect. d. Clem. num. 3. In quo D. Covar. utitur distinctione, quam præmeritat numero præcedenti de appellations, an scilicet tertius causam ignoraverit agitari, necne, antequam in causa concluderetur. Hoc tamen interest inter appellantem, ac de nullitate opponentem, quod ille omnino excluditur, hic admittitur, sed exequitionem sententiae minimè impedit valedit, quando ante conclusum in causa de lite certiore factum esse constat, ut D. Covar. recte docet, quæ colliguntur ex observatis supra, num. 52.

Ibi: Verum si tertius appellare potuisse.

51 55 Tertius omittens appellations auxilium sibi competens, non prohibetur de nullitate sententia dicere; nam hæc remedia inter se distinguuntur, nec unum pendet ex sui natura ab altero. Sic apud nos licet quis intra quinque dies non provocet, & ideo amplius non audiatur appellans; tamen usque ad sexaginta nullitatē objicere permititur, l. 2. tit. 17. l. 1. tit. 18. lib. 4. Recop. Inde etiam provenit, ut sublata appellandi facultate, jus dicendi de nullitate non censeatur ademptum. Cancer. variar. part. 3. cap. 18. num. 23. Guazz. de defens. reor. defens. 36. cap. 19. num. 7. Scacc. de appellat. quest. 19. remed. 1. à princ. quod non procedit si nullitas proponatur accessoriæ ad appellacionem, quia si provocatio veteratur, de nullitate eo modo dicere non licet. Cancer. num. 24. Scacc. num. 14. ita ut appellatio non admittatur prohibita, quamvis permisso nullitatē actioni jungatur: imò potius utraque repelletur, quia principalis, id est appellatio, interdictur, argumento capitis Accessorium, cum vulgatis, de regul. jur. in 6.

56 56 Illud oportet addere, quod si tertius intra tempora appellations de nullitate agens succubuerit, regredi non vetatur ad provocandum ab eadem sententia; etenim fatalis appellations non labuntur, dum super nullitate discutitur. Richard. manuduct. ad prax. part. 1. §. 13. num. 3. Paz cum alius tom. 1. part. 1. temp. 12. num. 9.

S U M M A R I U M.

- 1 Citatio eorum, quorum interest, efficit ut ipsa sententia inter alios nocet, quibus alio non noceret: quod limitatur si alio jure generint.
- 2 Tertius cui sententia inter alios non officit, duplicitate valet exequionem impedit.
- 3 Tertius intendens exequionem suspendi, debet summarie de jure suo statim docere juxta commune ius: & qualis ad hoc probatio sufficiat, num. 6.
- 4 Quid de Jure nostro Regio, & num. 6.
- 5 Tertius se opponens exequioni sententiae, si succubuerit, poterit de jure communi iterum via ordinaria experiri: fecus de jure regio.
- 7 Appellatio tertii quoad effectum devolutivum an admittitur absque aliqua probatione juris appellantis.

D. de Faria Covar. Encl.

8 Exequio non suspenditur per oppositionem tertii, quies calumniosa, & fraudulenta presumitur.

9 Fraudis suspicioni locus non est, ubi tertius intentionem suam plenè probaverit.

10 Tertiis oppositores sunt in triplici differentia, & quando singuli impediunt exequitionem.

11 Si duo rei vindicatione egerint in solidum contra possessorem, quomodo judex procedere beat ad exequitionem. Ubi qui prior vicevit, quam cautionem præfer, ut rem accipiat, num. 13.

12 Tertius se opponens post rem judicatam, non suspendit exequitionem, nec cautione opus est.

13 Limitatur.

14 Quid si duo in solidum rem petant, quæ à nomine possident, an suspendatur exequatio prioris sententia pro uno ex actionibus.

15 Quid si tertius possideat, & num. 17. & 18.

16 Quid si creditore petente exequitionem ex actione personali, tertius se opponat, dominium, vel possessionem allegans.

17 Si tertius solum allegat possessionem, agnoscent dominium ad victimam spectare, non retardatur exequio.

21 Ut quisque tertius exequionem impedit ceu possessor, habere debet in actu possessionem, nec præferat jus ad illam adipiscendam.

22 Meritis exequiorum quas exceptiones admittere possit, ac debeat.

23 Que de tertio oppositore contra sententia exequionem prænotantur, similiiter procedunt in oppositore in publicum instrumentum, quod illam paratam afferat.

24 Instrumentum publicum pararam habens exequionem, contra tertium exequi non potest.

25 De tertio oppositore in creditorum concursu ad bona debitoris are alieno gravati, qui solvendo non est, & num. 26.

C A P U T XVI.

Sermo nobis est de tertio, cui etiam litis conscio res inter alios acta non nocet, nisi quoad qualeque præjudicium ex præsumptione, & autoritate rei judicatæ resultans, ut observatur sup. cap. 13. num. 14. ejus exempla habentur in l. 2. tit. 22. p. 3. Istis autem si ad judicium citatione pulsantur, sententia parit præjudicium, & si comparare neglexerint, nisi alio jure veniant, non eo, de quo controversum est, tunc quidem nullatenus per citationem laedi possunt. Greg. Lop. in d. l. 20. gloss. 2. Cancer. variar. part. 2. cap. 16. à num. 61. Salgad. de reg. protet. part. 4. cap. 8. num. 362.

Ad Num. 1.

Tertius, de quo agitur, bisarium valet exequionem sententiae inter alios pronuntiatae evitare, vel interposita appellazione, vel opposita exceptione juris, quod res inter alios acta non nocere non permititur. Cancer. num. 56. Scaccia de appellat. quest. 17. limit. 6. memb. 4. num. 69. Et licet videatur huic degandum esse provocationis beneficium, cum sua non intersit retractari sententiam, quæ illi non nocuit, ex traditis supra, cap. 13. num. 2. tamen

ramen ideo conceditur, quia patitur detrimentum ex presumptione, ut jam premisi. Præterea si res vitori tradatur, fieri aliquando potest deterior conditio tertii, aut ob adversari ampliorem potentiam, aut alia ratione. Scacc. num. 74. & 83. Cancer. num. 74. Salgad. num. 78.

3 Nulli regulariter licet se ingerere liti, quæ inter alios discutitur, nisi sua intereste prædauerit. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 2. num. 39. col. 7. vers. adverbendum tamen. Cancer. sup. num. 31. Menoch. de arbitr. lib. 2. casu 18. in princ. & prædicti cap. 13. num. 7. & cap. 14. num. 2. Sic quoties aliquid intendit exequitionem sententiæ inter alios latæ suspendere, probare tenetur in continenti, seu intra tempus breve à judice præfinitum, jus quo nititur, ut exequitione se opponat, l. 3. tit. 27. p. 3. l. à Divo Pio 15. §. Si super rebus, vers. Sed sciendum, de re judic. Salgad. sup. num. 99. Scacc. num. 68. Cancer. num. 64. Paz in praxi, tom. I. cap. 4. num. 2. Carleval. de judic. tom. 2. disp. 8. num. 11. Amat. variar. resol. 94. num. 5. Gratian. disceptat. cap. 439. num. 21. Barbosa collect. cap. Veniens 38. num. 10. de testib. Argel. de legitimo contradict. quest. 7. num. 5. Azeved. in l. 41. tit. 4. lib. 3. Recop. Ant. Gom. ubi proxime. Intra quantum temporis tertius de jure suo docere debut, judicantis arbitrio committitur. Menoch. num. 5. Cancer. num. 33.

4 Apud nos haec res aliter se habet; nam comparente tertio oppositore, exequatio suspenditur, & cum eo (non ut quondam de jure communi summatim) via ordinaria agitur, & plenariè cognoscitur de causa oppositionis, quæ abfolutæ, prosequitur in exequitivo iudicio, l. 41. tit. 4. lib. 3. Recop. per quam ita in praxi observari testantur Paz, & Cancer. ubi proxime. Parlador. quoridian. lib. 2. cap. fin. part. 5. §. 11. num. 59. Salgad. sup. part. 2. cap. 7. num. 127. Pichard. manuduct. ad prax. part. 2. §. 15. num. 2. Cur. Philip. part. 2. §. 26. num. 3. Azeved. in d. l. 41. Recop. Carleval. ubi sup. & disp. 12. num. 5.

5 Unde provenit, ut licet de jure communi tertius se opponens exequitioni, si succubuerit, possit iterum via ordinaria in viatorem experiri, nostro tamen Regio minimè audiat. Cancer. num. 82. Salgad. num. 364.

Ibi: Ut sufficiat semiplena probatio.

6 De jure communi, ne ad ulteriora in exequitione progrediatur, opus non est, ut tertius plena probatione de jure suo doceat, cùm semiplena sufficiat. Cevall. tract. de cognit. per viam viol. q. 16. num. 16. Ant. Gom. ubi suprà. Gratian. num. 22. Amat. cum aliis num. 8. Scacc. d. quest. 17. limit. 6. memb. 4. num. 68. & 106. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de judic. resol. 16. num. 10. ubi quod per juramentum, vel conjecturas probatio admittitur apparens. Nostrates oppositionem recipiunt per libellum cum juramento calumniae, ac juris tertii allegatione, qui deinceps id probare termino ordinario constringitur, quicquid contraria sententia Gutier. Practic. lib. I. quest. 114. vers. fin. dum ait, aliquo modo de jure tertii statim constare oportere, de quo laudati suprà, num. 4.

Ibi: Satis erit causam in ipso appellationis libello.

Tertius appellans, non ut sententia exequitionem impedit, sed ad effectum devolutivum duntaxat, non habet necesse causam, ob quam sua interest, probare, quam sat est ut libello provocacionis exprimat: cui refragatur Scacc. num. 108. nam etiam ad effectum devolutivum aliquis probatio interesse in tertio desideratur, ex premisis ab eodem Scaccia ex num. 106. & à me sup. num. 3. Sed D. Covar. sententia procedet, si appellans fuisse citatus, et si causa non adfuerit, aut si iuramentum libello inficeretur, vel alia appareret verosimiliter de præjudicio tertii: alioqui non teneretur judex deferre appellationi, nisi legitimata persona provocantis.

Ad Num. 2.

Tertius se opponens exequitioni audiendus non est, quoties de calumnia illius suspicio emerferit. Scacc. sup. num. 77. & 87. vers. Limita primò. Aloys. Ricc. collect. Decision. part. 1. collect. 188. Castill. in l. 64. Tauri, num. 96. Cald. Per. in l. Si curatorem, verb. Por quod, num. 27. C. de in integr. restit. Parlador. sup. dict. §. II. num. 60. Barbosa collect. cap. Suscitata, num. 4. de in integr. restit. Cancer. d. cap. 16. num. 27. & generaliter omnis dilatio de calumnia suspecta rejici debet; judicem tamen credulum nimis esse non expedit, ut fraudem præsumat, ut per Menoch. de recuper. possit. remed. 15. à num. 325. Carleval. de judic. tom. 2. disput. 12. num. 16. ubi plures.

Præmissæ resolutioni non erit locus quoties tertius se opponens, plenè de jure suo statim doceat; etenim per legitimam probationem omnis calumniae præsumptio cessat, si in continenti offeratur. Cancer. num. 24. Barbosa collect. cap. Interposita, num. 4. de appellat. Scacc. suprà q. 11. num. 68. q. 17. limit. 4. num. 16. vers. Declara nunc, & limit. 6. memb. 7. num. 133. vers. Confirmatur secundò. Etenim cum de bono jure tertii vere, ac plenariè confiter, judex omnino supersedere debet, nec præsumere potest, quod oppositio sit fraudulenta, non quia tertii interficit; sed ut viatem vexet, aut viatum tueatur, cum aliud plene probatum reperiatur. Ubi autem semiplena, & qualisquis exhibeat probatio incontinenti, qua sat est ad suspendendam exequitionem, ex traditis suprà num. 6. tunc judex ex conjecturis fraudis aestimabit, an prosequi, vel suspensi oporteat exequitionem.

Vers. Sed etiæ tertius docere, velit.

Hi, quos Tertiis vulgo nuncupamus, sunt 10 in triplici differentia, ut constat ex l. Sepe, de re judic. l. 20. tit. 22. p. 3. Igitur si tertius, cui sententia nullatenus etiam scienti officere valet, plenam in continenti offerat probationem, præcisè suspenditur exequitio. Rursus si similiter se opponat tertius qui & ignarus litis sententiæ laeditur, in exequitione supersedendum non est. At si compareat ille,

cui

Enucleatus, & auctus. Cap. XVI.

107

Vers. Secundus casus.

Accedit secundus casus; cùm scilicet res, 14 quæ per exequitionem est tradenda, vacat nemine possidente, veluti si ad hæreditatem jacentem pertineat, & si tertius in continenti de jure suo docuerit, calumniae suspicione non urgente, judex supersedere tenetur. Scaccia cum aliis num. 74. Lancell. de attent. part. 2. cap. 12. ampliat. 14. num. 14. & 56. Cancer. num. 73. Salgad. de Reg. protet. part. 4. cap. 8. num. 76. Aliud sustinet Argel. de legit. contradict. quest. 5. art. 2. ex num. 26.

Ad Num. 3.

11 Quoties possessor à duobus in solidum rei vindicatione pulsatur, prius judicium minime suspenditur, sed qui primum vicit evaserit, rem percipiet, præstata cautione de eadem redenda, indemnique viato servando, si ab altero supereretur: quae prænotantur suprà, cap. 14. num. 18. & 19. ac ibi laudatis adjunge Scacciam ubi proxime, num. 82. Fachin. contro. lib. 1. cap. 5. Carleval. de judic. tom. 2. disp. 12. num. 13. Duennas reg. 274. Aug. Barbosa collect. cap. Cum super, num. 4. de re judic. Ofuald. ad Donel. lib. 20. cap. 7. tit. L. Petri Barbosa in l. Si alienam, num. 15. ff. solut. maritim. & alios plures apud Salgad. de retent. Bullar. part. 2. cap. 13. num. 18. ac de Reg. protet. part. 4. cap. 8. num. 67.

Ibi: Quo fit, ut si post sententiam latam.

12 Præmissa obtinent, cùm pendente lite etiam post sententiam, secundus comparet actor: quod si cùm jam in rem judicatam transferit, tertius superveniat, ut exequitio suspendatur, audiendus non erit; imo nec cautio præstari decet. Salgad. d. cap. 13. num. 19. & cap. 8. num. 68. Scacc. num. 78. Petr. Barbosa & Ofuald. ubi proxime, Cancer. variar. part. 2. cap. 16. num. 76. rationem discriminis reddunt iidem, maxime Salgad. d. cap. 8. num. 70. Et hic primus est casus, quem D. Covarruv. proponit, cùm scilicet agitur actione reali, & possessor est penes litigantem viatum: tunc exequitio per oppositionem neutriquam impeditur, ut constat ex jam laudatis, & Azevedo statim laudando.

Ibi: Quod si tertius hic exequitio nem velit, &c.

13 Quanquam tertius post rem judicatam superveniat, si tamen alleget, sua plurimi intereste, ne res vitori tradatur absque cautione, propter suspicionem fraudis, egestatem, aut nimiam potentiam, audiri debet, atque si judici viatum fuerit, cavere jubebit. Scaccia num. 83. Cancer. num. 77. Salgad. d. cap. 8. num. 74. qui observat cavendum fore tertio, comparenti post sententiam, quæ nondum in rem judicatam transferat. Quomodo cavere vicit debet, docet Anton. Fab. in ration. l. Is à quo, de rei vendic. ut idoneus nuda præmissione, suspectus, vel pauper satiatione. Sed in hoc judicantis arbitrium versabitur, Menoch. de arbitr. lib. 2. casu 140. num. 2.

D. de Faria Covar. Enucl.

Vers. Tertia solet tradi species.

Tertius subsequitur casus, si contradicitor 15 possideat: & quidem probata in continenti possessione, exequitio remorabitur. Azeved. in l. 6. num. 8. tit. 17. lib. 4. Recop. latissimè amplians & restringens. Scaccia de appellat. quest. 17. limit. 6. memb. 4. à num. 52. Cancer. d. lib. 2. cap. 16. ex num. 68. Parlard. quoridian. lib. 2. cap. fin. part. 5. §. 11. num. 58. Marescot. variar. lib. 2. cap. 121. num. 1. Valafc. consult. 55. num. 1. part. 1. Aug. Barbosa collect. cap. Veniens 38. num. 2. de testib. Salgad. d. cap. 8. num. 32. & 81. Cevall. tract. de cognit. per viam viol. quest. 16. à princip. quod ita verum est, ut etiam exequitionem triplicis sententiæ conformis tertius possessor evit. Barbosa ubi proxime, & collect. cap. Cum super, num. 6. de re judic. Scacc. sup. num. 52. Marescot. num. 2. Azeved. ubi pronup: sufficte que ad eum effectum civilis tantum possesso, vel per constituti clausulam comparata. Salgad. d. cap. 8. numero 110. & 114. apud quem, ac Scacciam plena rei cognitionem percipies.

Ad Num. 4.

Quartus tandem, & ultimus casus adest, 16 cùm creditor actione personali contendit, ut quantitatē debitum perfequatur, cui erit legitimus contradicitor, ut exequitio suspendatur, quisquis in continenti se dominum, vel possessorum rei, quæ capi ad solutionem intendit, ostenderit. Salgad. d. cap. 8. num. 60. Scacc. num. 85. Cancer. num. 66. Cur. Philip. part. 2. §. 26. num. 10. Parlador. sup. d. §. 11. num. 59. Paz Prax. tom. I. part. 4. num. 2. Azeved. ubi suprà. Cevall. d. quest. 16. num. 25. Nostrates observant, de jure regio, & communi stylo non desiderari, quod in continenti possesso, vel dominium probetur; nam oppositione tertii admisla, proceditur vià ordinariâ, ordinariusque terminus probatorius conceditur. Paz, & Parlard. ubi proxime. Guttier. Practic. lib. I. quest. 114. Pichard. manuduct. part. 2. §. 15. num. 2. quæ oppositione admittitur, ac impedit exequitionem etiam post ultimam additionis sententiam, & sic praxi receperum taliis est Paz ubi nuper. Sed nullâ præmissâ cognitione, si sibi videatur, poterit judex omisssis bonis, de quibus controversia movetur, ad alia capienda debitoris transgredi. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 11. tit. 27. p. 3. l. A Divo Pio, l. Si super rebus, de re judic.

Q 2

Vers.